03/09/2026

Ιερά Αγρυπνία για την ανακομιδή του ιερού λειψάνου του Αγίου Νεκταρίου στην Ευαγγελίστρια Καρδίτσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Τετάρτη 2 Σεπτεμβρίου 2026, επί τη μνήμη της ανακομιδής του ιερού λειψάνου του εν αγίοις πατρός ημών Νεκταρίου, Επισκόπου Πενταπόλεως του εν Αιγίνη, τελέσθηκε ιερά Αγρυπνία στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Καρδίτσης, της οποίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης

Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος.

Η συγκεκριμένη ημέρα αποτελεί ιδιαίτερη ευκαιρία τιμής και μνήμης της μεγάλης μορφής του Αγίου Νεκταρίου, ο οποίος με την αγία ζωή του, την ταπείνωση, την ανεξικακία, τη συγχωρητικότητα και την πνευματική του καρποφορία αποτελεί διαχρονικό πρότυπο για κάθε χριστιανό.

Ιδιαίτερη ευλογία για την τοπική Εκκλησία αποτελεί το γεγονός ότι στον Ιερό Ναό

Ευαγγελιστρίας Καρδίτσης φυλάσσεται απότμημα του ιερού λειψάνου του Αγίου, γεγονός που συνδέει με ξεχωριστό τρόπο τον συγκεκριμένο Ναό με τη μνήμη και την τιμή του Αγίου Νεκταρίου.

Στο τέλος της ιεράς Αγρυπνίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Τιμόθεος αναφέρθηκε στην πνευματική σημασία της εορτής και στη μορφή του Αγίου Νεκταρίου, ο οποίος, όπως τόνισε, στέκεται ενώπιόν μας ως άνθρωπος του Πνεύματος και ως φορέας των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι από την ευχαριστιακή αυτή σύναξη μπορούμε να αποκομίσουμε πολλά πνευματικά διδάγματα και να ευχαριστήσουμε τον Θεό, ο οποίος μας χάρισε τον Άγιο Νεκτάριο. Η τιμή προς τον Άγιο δεν περιορίζεται μόνο στην αναφορά στο πρόσωπό του, αλλά γίνεται αφορμή για προσωπική πνευματική εξέταση και για προσπάθεια μίμησης των αρετών που χαρακτήρισαν ολόκληρη τη ζωή του.

Με αφορμή και το Αποστολικό Ανάγνωσμα της ημέρας, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στην προτροπή του Αποστόλου Παύλου να μην γινόμαστε άφρονες αλλά συνιέντες,

δηλαδή να μην πορευόμαστε στη ζωή χωρίς φρόνηση και χωρίς επίγνωση, αλλά να έχουμε σύνεση και να αναζητούμε ποιο είναι το θέλημα του Θεού. Η αναζήτηση του θελήματος του Θεού, όπως ανέφερε, αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ορθή πορεία του ανθρώπου μέσα στη ζωή.

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στον βίο του Αγίου Νεκταρίου, ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε ιδιαίτερα την ανεξικακία του Αγίου, επισημαίνοντας ότι αυτή δεν υπήρξε μία περιστασιακή αρετή, αλλά στοιχείο που εκτεινόταν σε ολόκληρη τη ζωή του.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίοδος κατά την οποία ο Άγιος Νεκτάριος ήταν διευθυντής στη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή. Εκεί είχε υπό την ευθύνη του τους ιερούς παίδες, τους οποίους δίδασκε και προσπαθούσε να κατευθύνει προς την ιερατική και χριστιανική ζωή. Όπως σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, οι μαθητές της Σχολής, παρά την πνευματική τους πορεία και την προετοιμασία τους για την ιεροσύνη, παρέμεναν παιδιά, με τις αταξίες και τις δυσκολίες τους.

Ο Άγιος Νεκτάριος, όμως, δεν αντιμετώπιζε τις αδυναμίες τους με αυστηρότητα

και επίπληξη. Αντί να επιπλήττει τα παιδιά, εργαζόταν πρώτα πάνω στον ίδιο τον εαυτό του, προκειμένου να συμβάλει στη βελτίωσή τους και να τα βοηθήσει να γίνουν καλύτερα. Με τον τρόπο αυτό φανέρωνε στην πράξη την υπομονή, την αγάπη, την πραότητα και την ανεξικακία που χαρακτήριζαν την πνευματική του ζωή.

Ανάλογη στάση επέδειξε και κατά την εγκατάστασή του στην Ιερά Μονή. Μέσα στις δυσκολίες, στις δοκιμασίες και στα προβλήματα που προέκυπταν, ο Άγιος αντιμετώπιζε όσα συνέβαιναν με συγχωρητικότητα και δοξολογία προς τον Θεό. Δεν επέτρεπε στις δυσκολίες και στις συμπεριφορές των άλλων να διαταράξουν την εσωτερική του ειρήνη, αλλά αντιμετώπιζε κάθε πρόβλημα που ανέκυπτε με πνευματικό τρόπο.

Μέσα από αυτά τα χαρακτηριστικά του βίου του Αγίου Νεκταρίου, ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε τον λόγο για τον οποίο ο Άγιος αποτελεί άνθρωπο του Πνεύματος, έναν άνθρωπο που είχε στη ζωή του τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Η ανεξικακία, η συγχωρητικότητα και η δοξολογία του Θεού μέσα στις δοκιμασίες δεν ήταν για εκείνον απλές θεωρητικές διδασκαλίες, αλλά τρόπος

ζωής και έμπρακτη έκφραση της σχέσης του με τον Θεό.

Ο Σεβασμιώτατος κάλεσε, τέλος, όλους να πάρουμε και εμείς κάτι από τον Άγιο Νεκτάριο και να προσπαθήσουμε να καλλιεργήσουμε στη ζωή μας την ανεξικακία που χαρακτήριζε τον Άγιο. Να στραφούμε προς εκείνη την ανοιχτή καρδιά που είχε ο Άγιος και να επιτρέψουμε σε ό,τι πνευματικό εκείνος καλλιέργησε και άφησε να καρποφορήσει μέσα στην καρδιά του να καρποφορήσει και μέσα στις δικές μας καρδιές.

Η μνήμη της ανακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Νεκταρίου αποτέλεσε, έτσι, αφορμή όχι μόνο για την τιμητική αναφορά στη μεγάλη αυτή μορφή της Εκκλησίας μας, αλλά και για μία ουσιαστική πνευματική υπενθύμιση: ότι η ζωή του χριστιανού καλείται να χαρακτηρίζεται από σύνεση, αναζήτηση του θελήματος του Θεού, συγχωρητικότητα και ανεξικακία, ώστε τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος να μπορούν να καρποφορούν μέσα στην καρδιά του ανθρώπου.

